Sveti trije kranji drugič pri Jezusu

37. Modreci iz Perzije

1 Krčmar je pohitel v kuhinjo in že je bilo vse pripravljeno. Takoj so postregli, mi pa smo prav dobre volje jedli in pili.
2 Izvedeli pa so drugi gostje, ki so kot popotniki deloma iz Galileje, Grčije, Samarije, deloma iz različnih dežel, prenočevali tu, ker je bil krčmar znan kot mož, ki je imel nizke cene in tudi veliko prenočišče, da sem pod isto streho tudi Jaz, o Meni pa so že tako veliko slišali. Krčmarjevo služinčad so spraševali, ali bi Me lahko videli. Neki služabnik je zaradi tega prišel k nam, in o tem na uho vprašal krčmarja, ki se je z nami pogovarjal o marsičem.
3 Krčmar pa je rekel služabniku: »O tem jaz ne morem reči niti da niti ne; ta Gospodje namreč edini oblastnik in zgodi se lahko le to, kar hoče On!«
4 Jaz pa sem rekel krčmarju: »Med popotniki so tudi štirje čarodeji iz Egipta, rojeni pa v Perziji blizu meje z Indijo. Trije med njimi so glavni čarodeji in že zelo stari, četrti pa je le učenec. Seveda imajo še veliko spremstvo, ki pa večinoma prenočuje po drugih krajih; tu imajo le nujno potrebno osebno služinčad. No, te štiri čarodeje, ki se že nekaj let potikajo po Egiptu, lahko pripelješ semkaj in mi jih bomo potipali in jih preskusili, katerega duha otroci so.«
5 Zdaj je šel krčmar v sobo, kjer so bili čarodeji, in jim rekel, da sem dovolil, da pridejo k Meni.
6 Tega so bili čarodeji zelo veseli, saj so o Meni že toliko slišali celo čez meje Kanaana. Takoj so vstali in v spremstvu krčmarja pohiteli k Meni. Ko so kot častivredni starci prišli k nam, so se globoko priklonili in po svoji šegi najvljudneje pozdravili. Ker so dobro govorili hebrejsko, so jih lahko tudi vsi učenci dobro razumeli.
7 Jaz sem jim takoj rekel: »Tisti, ki bi ga radi natančneje spoznali, sem Jaz; zdaj pa prisedite k nam, in šele potem se bomo nekoliko podrobneje pogovorili!«
8 Čarodeji so sedli za našo mizo in Jaz sem jih vprašal: »Zdaj Mi povsem odkrito povejte, s kakšnimi najrazličnejšimi umetnijami in čarovnijami se ukvarjate; potem vam bom tudi Jaz povedal, kaj vse počnem! Morda bomo lahko potem zelo koristili drug drugemu!«
9 Tedaj so se čarodeji priklonili in eden izmed njih je rekel: »Mojster, ta je najstarejši in najmodrejši, naš starešina je, ime mu je Hahas-vaf – (Varuh zvezd - pozneje Gašper), ta bo govoril za nas! Ima jih dobrih trikrat trideset let, jaz, zdajšnji govornik, pa jih štejem šele osemdeset in ta poleg mene polnih sedemdeset, v zvezdah pa je zapisano, da mora vsak od nas od zdaj živeti še trideset let. Imenujem se Meilizechiori – ('Imam videnje ali vedenje za merjenje časa' – pozneje Melhior, Miha), moj sosed pa se imenuje Ou li tesar ('Zaklinjevalec ali prisiljevalec volje' – pozneje Baltazar). Četrti med nami je še mlad in nima določenega imena, ker je še učenec. Zdaj naj govori naš najstarejši!«
10 Začel je torej starešina in rekel: »Mi trije smo bili tu že enkrat pred tridesetimi leti,

ko smo po dolgi poti pripotovali semkaj iz daljne jutrove dežele; zbudila nas je namreč posebna zvezda in v pisavi zvezd je bilo zapisano: 'Daleč na zahodu je bil izrojenemu Božjemu ljudstvu rojen nov kralj. Mati njegovega telesa je devica, ki se je nikoli ni dotaknil noben moški; otroka v njej je namreč spočela velika Božja moč; njegovo ime bo veličastno med vsemi ljudstvi zemlje, ustanovil bo kraljestvo ter v njem večno vladal kot najmogočnejši kralj. In blagor vsem, ki bodo živeli v Njegovem kraljestvu, saj nad njimi smrt ne bo imela nobene oblasti več!'
11 Ko smo to brali, smo se dvignili, sledili zvezdi in res v Betlehemu, in sicer v starem ovčjem hlevu, našli čudovitega novorojenega otroka in mu dali svoje darove. Hoteli smo se, kot smo obljubili, spet prek Jeruzalema vrniti v svojo deželo, v sanjah pa nas je svetli duh opozoril, naj se vrnemo domov po drugi poti in hudobnemu knezu ne izdamo novorojenega kralja. To smo tudi storili. Kaj se je zgodilo s tistim čudežnim otrokom potem, kljub raziskovanju nismo mogli več izvedeti.
12 Od starih ljudi smo slišali, da je stari, okrutni knez Herod zaradi tistega novorojenega kralja v Betlehemu ukazal pomor otrok, v katerem so z mečem pokončali vse dečke od 1 do 12 leta (moralo bi biti od 1 do 2 leta – opomba založnika); toda starši s čudežnim otrokom so še pravočasno pobegnili v Egipt in tako ušli grozodejstvu pobesnelega kneza. Mi pa smo v Egiptu več let iskali tega otroka in kralja in nismo mogli prav nič izvedeti o njem.
13 Šele nedolgo tega smo v Memfisu v Egiptu izvedeli, da je v Galileji nastopil velik čudodelnik, ki je naredil znamenja in dela, o katerih se na tej zemlji še ni slišalo, in pri tem govoril tako zelo modro, da bi se morali v primerjavi z njim skriti v prah vsi največji modreci na zemlji. Zato jih je zelo veliko verjelo, da mora biti to očitno sam Bog, ker bi bilo sicer njegovo početje povsem nerazložljivo.
14 Na to novico smo potem posebej spet prišli semkaj v Kanaan ali v judovsko deželo, da bi se kje srečali s tem izrednim človekom, in sicer iz dvojnega razloga: prvič, da bi se predvsem osebno prepričali, in drugič, da bi raziskali, ali se ni morda ta mož razvil iz tistega otroka rojenega v Betlehemu.
15 Seveda slavni čudodelnik še ni bil kralj - toda to ne pomeni nič; mi smo sicer le modreci, zvezdoznanci, zaradi poznavanja naravnih sil pred očmi slepega ljudstva tudi izredni čarodeji in smo zato tudi kralji z deželo in veliko ljudstva daleč za Perzijo v prostranem visokogorju, in se nam ni treba bati nobenega sovražnika, ker nas vsak sosednji knez zelo ceni in nadvse spoštuje našo skrivno moč. In vendar je naša moč le povsem naravna - lahko si jo pridobi vsak človek; zato bi bil primeren za kralja tako slavni mož iz judovske dežele, ki zmore le s svojo voljo uničevati gore in skale, vrača mrtvim življenje in zapoveduje elementom.

16 Že danes zjutraj smo prišli sem v to okolico in povprašali po tistem možu in rečeno nam je bilo, da je bil še pred nedavnim tu in da naj bi kmalu spet prišel sem. In zdaj pozno zvečer je šlo po hiši od ust do ust, da je prispel slavni mož s svojimi učenci.
17 Zdaj si lahko ti, Mojster, seveda misliš, kakšna želja je zagorela v nas, ko smo v tebi zagledali moža, o katerem smo slišali toliko čudežnega in te potem tudi najponižneje vprašali, ali si morda vendarle zrasel iz tistega čudežnega otroka, ki je bil rojen v Betlehemu.«

38. Znanje in delovanje treh modrih

1 Jaz sem rekel: »To je vse zelo lepo in pohvalno od vas; toda nekoč se je vendar govorilo, da so tisti modreci, ki so obiskali v Betlehemu rojenega čudežnega otroka, pozneje - že pred približno petnajstimi leti - umrli. Kako to, da vi, ki naj bi bili isti modreci, še živite in se naokrog potikate po vsem svetu?«
2 Starešina je rekel: »Plemeniti prijatelj, pri nas v naši deželi lahko umreš petkrat, tudi sedemkrat in potem znova oživljen živiš naprej. To povzročajo tamkajšnji zrak, zemlja in njeni duhovi, čudodelna zelišča in naše moči, ki jih zajemamo iz skrivnih sil narave.
3 Toda ko smo bili tedaj v Betlehemu, so bili v nas še trije duhovi ljudi iz pradavnine te zemlje (v skladu z Duhovnim soncem , zv.2, pog. 15,17 in 18: Adam, Kajn in Abraham); ti zdaj niso več v nas in z nami povezani, ampak smo zdaj prosti in sami.
4 Ko so nas tisti duhovi zapustili, je bilo videti, ko da smo umrli; toda naši duhovi so nas znova obudili in zdaj spet prav dobro živimo naprej sami zase in bomo še zelo dolgo živeli. Ko pa bo to naše telo postalo neuporabno, tedaj ne bomo umrli, kot umirajo ubogi ljudje v tej deželi, temveč bomo ob popolni zavesti sami prostovoljno zapustili svoja telesa in potem živeli naprej kot duhovi in tudi delovali med sebi enakimi. Glej, plemeniti, veliki Mojster, tako je pri nas, ker smo še nepokvarjeno in naravno praljudstvo.«
5 Jaz sem rekel: »Za to seveda vem in vem tudi, da je na tej zemlji še nekaj takšnih ljudstev; temu tudi ne ugovarjam in zato tudi dopuščam, da ste vi tisti trije modreci iz daljne jutrove dežele, ki so v Betlehemu obiskali v ovčjem hlevu novorojenega čudežnega otroka, zdaj pa ste prišli, da bi poiskali čudežnega kralja, ki je zrasel iz tega otroka, in mu spet izkazali spoštovanje, to pa je nedvomno zelo pohvalno od vas.
6 Toda vprašal sem vas tudi, kakšne vse umetnije in dela opravljate na svojih dolgih potovanjih in koliko vam koristijo. Tudi o tem Mi morate kaj povedati, da lahko vsaj Moji učenci nekaj pridobijo od vas. Potem vam bom že povedal kaj podrobnejšega o Sebi.«
7 Najstarejši je rekel: »Da, veliki Mojster, če si storil vse to, kar smo o tebi slišali,

tedaj Tvoji učenci od nas ne bodo posebno veliko pridobili; toda ker si to želel, ti že lahko povem najpomembnejše. Naše prvo in res najpomembnejše je, da ljudem iz zvezd napovemo marsikaj zanje koristnega, kar se večinoma tudi zgodi. Seveda, odkrito rečeno, gre tu bolj za spretno besedičenje kakor za položaj zvezd na nebu, ki je razen nekaterih planetov tako in tako zmeraj povsem enak.
8 Le pri rojstvu judovskega čudežnega otroka, ko so v nas še bolj ali manj prebivali omenjeni duhovi, smo videli proti zahodu nenavaden položaj zvezd in posebno veliko zvezdo, ki je imela dolg rep proti zahodu, in ker smo seveda tudi opazili, da se proti zahodu premika hitreje kot druge zvezde, smo mislili, da se je na zahodu moralo zgoditi nekaj pomembnega. In kmalu smo iz zvezd razbrali zapis: 'Judom se je rodil nov kralj. Ustanovil bo kraljestvo, ki se nikoli ne bo končalo, in vladal vsem ljudstvom zemlje!'
9 No, zapis je bil povsem resničen, in potem smo se napotili prav za zvezdo, in ko je ta obstala nad pravim krajem in pravim prostorom, smo tam resnično naleteli na rojstvo, ki so ga spremljali vsi mogoči čudeži, tako da niti za trenutek nismo mogli podvomiti, ali smo na pravem kraju. Naše razlaganje zvezd je bilo torej povsem resnično, ne morem pa reči, koliko resnice je bilo v dodatnih in poznejših razlagah. Tako je torej z našim zvezdoznanstvom.
10 Našo magijo pa lahko razdelimo na tri dele. Prvi, glavni del izvira iz našega znanja, ki smo si ga pridobili s svojimi številnimi poskusi in izkušnjami in iz poznavanja skrivnih sil narave; s tem lahko izpeljemo na tisoče stvari, ki morajo seveda zbuditi v slepem in nevednem ljudstvu največje začudenje ter nam prinesti velik ugled in tudi velik dobiček.
11 Trenutno hranimo skrivnost, kako izdelati neko vrsto zrn, ki se naglo vžgejo, ob hitrem vžigu v zaprtem prostoru pa razvijejo tolikšno moč, da se največja in najtrša skala, v katero prej skozi izdolbeno luknjo spravimo nekaj funtov omenjenih zrn in jih z nevidno vžigalno nitko vžgemo, z močnim pokom razleti v tisoč razbitin. Pred ljudstvom to seveda naredimo na videz tako, kot da bi ukazali skali, da mora razpasti; v resnici pa to povzročijo naša eksplozivna zrna, ki jih že nekaj dni prej neopazno spravimo na primerno mesto.
12 In tako imamo še celo množico takšnih reči, s katerimi v nevednem ljudstvu izsilimo veliko občudovanje. Sem sodijo tudi naše umetelnosti z ognjem, pri katerih znamo natančno posnemati tudi blisk in njegove učinke. - V tem je torej prvi del naše magije.
13 Drugi del je le mehanski, pri katerem z nekaterimi doslej neznanimi napravami dosežemo tudi določene učinke, ki prav tako nadvse začudijo vsakega laika, ker je

vzrok učinka neznan in ga ne more razložiti nihče razen nas.
14 Tretji del naše magije je pravzaprav nepomemben, ker ga izpeljemo le z določenim skrivnim soglasjem. Ta zbuja pri slepem ljudstvu skoraj največ pozornosti, čeprav temelji le na izurjenosti in spretnosti. - To so torej naši trije magični deli.
15 Navsezadnje pa smo tudi zdravniki in lahko s skrivnimi sredstvi z najboljšo vestjo na svetu zdravimo številne bolezni, zatiramo vsakovrstno nevarno golazen in vse vrste hudobnih živali morajo bežati pred nami ali pa se nam pustiti ukrotiti, s to svojo sposobnostjo pa smo naredili ljudem tudi že marsikatero uslugo. - In to je, veliki Mojster, na kratko razkrita pred Teboj vsa naša umetelnost. Toda zdaj prosimo tudi Tebe, da nas podrobneje poučiš o Sebi.«

39. Dober namen ne posvečuje slabih sredstev

1 Jaz sem rekel: »Vaša umetelnost je, kar zadeva eksperimentiranje z naravnimi silami, mehaniko in zdravila, sama po sebi prav dobra in sčasoma lahko marsikaj od tega koristi ljudem. Toda vse, kar se prikazuje pred očmi ljudi, ki so pred Bogom vsi enakovredni, kot dobičkonosno slepilo, je slabo in Bogu, edinemu gospodarju vsega sveta in stvarstva, ni pogodu; to sem ob neki priložnosti povedal in pokazal tudi esenom, ki počnejo podobne reči. Če bi bil namen v bistvu še tako dober, dosegli pa bi ga lahko le z lažnimi, torej s slabimi sredstvi, ta s samim po sebi dobrim namenom ne bodo nikoli posvečena in zato tudi nikoli dobra.
2 Na primer: Vzemimo zelo bolnega človeka s hudimi bolečinami; najboljši zdravniki ne bi vedeli za nobeno sredstvo več, s katerim bi ga ozdravili hudih bolečin. Nekdo pa bi se spomnil in bi rekel drugim zdravnikom: 'Ker temu človeku z ničimer več ne moremo pomagati, mu dajmo hitro delujoči smrtonosni strup in takoj bo rešen vsega trpljenja!' Rečeno, storjeno, - in trpin je bil v trenutku mrtev. Da, ti zdravniki so bolnika res rešili vseh njegovih bolečin, toda ubili so ga, ne da bi pomislili, zakaj mu je Bog to trpljenje poslal in kako bo potem onstran z njegovo dušo. In tako je bilo sredstvo slabo, tega pa še tako dober namen nikoli ne more spremeniti.
3 In glejte, tako je z vsemi takšnimi lažnimi čudeži. Četudi bi jih spremljali dobri moralni nauki, ki bi ljudem v marsičem koristili in bi jih razlagali kot Božje delovanje, pa vendarle v njihovem namenu ne bi bilo nič dobrega; v ljudskih srcih namreč izsilijo lahkovernost, iz nje vsakovrstno zlo praznoverje in nazadnje fanatično sovraštvo do vsakega drugače verujočega. In če nazadnje s pomočjo kakšnega jasnega duha ljudje odkrijejo prevaro in ugotovijo, daje bil domnevni Božji čudež prav okorno naraven, opustijo tudi vse dobre nauke, ki jih je podpiral, potem pa sploh ne verujejo ničesar več in postanejo do svojih učiteljev in čudodelnikov pravi tigri in hijene.

4 Iz tega pa zlahka razberemo, da s slabim sredstvom nikoli ne moremo doseči dobrega namena; kako naj se trdna hiša obdrži, če je temelj slab in pomanjkljiv?!
5 Tako kot na slabem in majavem temelju ni mogoče zgraditi trdnjave, tudi z lažnimi navideznimi sredstvi nikoli ni mogoče doseči resnične vzgoje, ki bi poboljševala in oživljala ljudi.
6 Tudi največje države tega sveta, pred katerimi je nekoč trepetalo pol zemeljske oble, so nazadnje razpadle kot sipke pleve, ker temelj, na katerem so bile zgrajene, ni bil nič drugega kot prazno, plevnato slepilo.
7 Zato pa sem Jaz prišel na ta svet od zgoraj, da bi ljudem v vsem pokazal in dal popolno resnico. In kdor bo to resnico upošteval in uresničeval, bo resnično svoboden, v njem bo večno življenje, kakršnega ni nikoli mogoče doseči z nobenim slepilom, ampak edino z najčistejšo in najsolidnejšo resnico.
8 In prav v tem je kraljestvo, ki ga prav zdaj ustanavljam. To je kraljestvo ljubezni, svetlobe in iz njiju najčistejše in najsolidnejše resnice. Njegov kralj seveda ne bo nikoli zasedel nobenega zemeljskega prestola, in nobenega zlatega žezla ne bo vzel v roke in ne bo vihtel nobenega drugega orožja kakor edino resnico; toda s tem orožjem bo vendarle za večno najsijajnejši zmagovalec nad vsemi ljudstvi zemlje in nad vsem njenim stvarstvom, in blagor vsakemu, ki se bo dal premagati temu najčistejšemu nebeškemu orožju!
9 In šele zdaj vam tudi povem, da sem Jaz prav Tisti, ki Ga iščete in ste Ga že počastili kot novorojenega otroka.
10 Toda povem vam tudi, da zdaj in v prihodnje ne jemljem časti od ljudi, ampak je Eden, ki je eno z Menoj, ki Me edini časti, in ta se imenuje: Ljubezen, Svetloba, Resnica in Življenje. On je pratemelj vseh stvari in večni obstoj in večna Bit sama, in vse, kar je in kar obstaja, je in obstaja iz Njega. - Veste zdaj, pri čem ste?«

40. Vpliv svetlobnih duhov

1 Starešina, ves prežet z resnico Mojega govora, je rekel: »Veliki Mojster! Iz tega tvojega svetlobe polnega govora smo več kot kristalno jasno spoznali, da moraš biti Ti več kot zgolj človek; kajti tako prežemajoče resnično še nismo slišali govoriti nobenega človeka in resnično, taksne besede učinkujejo bolj kot tisoč najbolj čudežnih znamenj, ki ljudi sicer za nekaj časa očarajo, toda njihova srca še bolj otrdijo in omračijo! Zato tudi ne zahtevamo od Tebe nobenega drugega znamenja; ta Tvoja beseda nam povsem zadošča in zdaj že vemo, kaj bomo v prihodnje počeli in verjeli. Naš narod doma odslej ne sme več hoditi v temi!«
2 Jaz sem rekel: »Zelo dobro bo, če boste tako storili; toda vse dobro in resnično

potrebuje tudi svoj čas. Zato morate pri vsem poštenem početju in ravnanju upoštevati tudi modrost. Kajti enkrat omračeno ljudstvo ne prenese nenadne silovite svetlobe, ne da bi mu poškodovala vid; potem postane kot noro, boji se svetlobe ter išče senco in temo. Zato morate svetlobo dopuščati najprej zelo varčno, da se bodo ljudje nanjo postopno navadili. Sčasoma bodo njihove oči zlahka prenašale celo najmočnejšo svetlobo. - Če ste torej resnični modreci iz daljne jutrove dežele, morate tudi ta modrostni nauk natančno upoštevati, če hočete svojim narodom postati resnični blagoslov.«
3 Starešina je rekel: »Tudi to bomo mi in naši učenci natančno upoštevali, saj vidimo, da imaš prav v vsem in si skrajno resnicoljuben. Toda zdaj bi radi od tebe tudi izvedeli, kaj je bilo ob tvojem čudežnem rojstvu z duhovi, ki so nas vodili; v sebi smo namreč natančno občutili, da mi nismo bili oni in oni niso bili mi. Toda ko so vladali v nas, nismo mogli storiti tega, kar smo hoteli, temveč le to, kar so hoteli oni in zdelo se nam je pri tem, kot da bi bili oni naš boljši 'jaz'. Tedaj smo bili namreč tudi zelo modri in šele tako smo prav spoznali notranje naravne sile in njihovo uporabo; toda ko so se iz nas umaknili, smo bili spet prav neumni in nismo mogli razumeti, kako smo spoznali velike skrivnosti naravnih sil. Kar zdaj poznamo boljšega, so nam oznanili tisti duhovi, ki smo jih tudi videli v svetlih sanjah. No, kaj naj bi se po tvoji modri presoji skrivalo za tem?«
4 Jaz sem rekel: »To pri vas zato ni nič posebnega, ker vse po naravi boljše ljudi duhovi včasih bolj in včasih manj občutno poučujejo v vsakovrstnem duhovnem in naravnem znanju in tako se je zgodilo tudi pri vas na bolj občuten način.
5 In kolikor naravnejše, preprostejše in bolj zatopljeno vase živijo ljudje na svetu, toliko bolj in živahneje so povezani z boljšimi in dobrimi duhovi iz onstranstva. In tako je bilo tudi pri vas in z vami.
6 Ko pa ste potem zaradi svojih številnih potovanj postali bolj posvetni, so vas zapustili tudi vaši duhovi učitelji in voditelji in vas prepustili vašim spoznanjem, vašemu razumu, vaši pameti in vaši svobodni volji. Vendarle pa so v vas prebudili željo, da ste Me morali iskati in zdaj tudi najti, in tako so ti trije duhovi zelo dobro poskrbeli za vas, vaše otroke in ljudstva.
7 Tisti duhovi pa so bili nekoč tudi ljudje na tej zemlji, in sicer za vse zdaj živeče človeštvo največjega tuzemskega pomena; toda onstran prenehajo vse zemeljske razlike med 'prvi', 'velik' ali 'majhen', in poslednji človek te zemlje ne bo zaostajal za njenim prvim, če je seveda spoznal Božjo voljo ter ravnal po njenih predpisih in njenem redu.
8 Božja volja za vse ljudi pa se povsem na kratko glasi takole: Spoznaj Boga in Ga

ljubi nadvse in svojega bližnjega, se pravi sočloveka, kakor samega sebe. Bodi resnicoljuben do vsakogar in mu zvest, in kar hočeš, da ti storijo drugi, to stori tudi ti sočloveku; tako bo mir in edinost med vami in Božja naklonjenost bo sijala nad vašimi glavami kot resnična življenjska svetloba!
9 To naj vam bo dovolj. Iz tega vam bo potem že dana vsa druga in nadaljnja modrost. In zdaj pojdite počivat, saj je že okrog polnoči.«
10 Modreci so se zdaj zahvalili in Me prosili, da bi prihodnji dan še smeli ostati v Moji bližini in rad sem jim dovolil. Nato smo šli vsi počivat.
11 In ko smo se drugi dan prebudili, je bil že pripravljen dober zajtrk in naši modreci so z največjim hrepenenjem na svetu tudi že čakali, da bi Me spet videli in morda tudi slišali govoriti, kajti Moje besede so si zelo vzeli k srcu.
12 Ko sem z vsemi Svojimi učenci sedel pri zajtrku, jedel in pil in se s krčmarjem pogovarjal o tem in onem, so modreci že prisluškovali pri vratih. Ker pa so slišali le pogovor o bolj vsakdanjih, zemeljskih rečeh, so rekli drug drugemu: »Glej, danes ne govori tako modro kot ponoči! V svojem znanju mora biti zelo vsestranski! Toda zdaj iz Njegovih besed ne sije veliko Božje modrosti!«
13 Ko pa so še tako med seboj modrovali, je nenadoma prišel v predsobo hudo bolan človek; bil je namreč krčmarjev sosed in je od njegovih ljudi izvedel, da sem prišel h krčmarju in zdaj prebivam pri njem. Ko Me je skozi vrata zagledal, je zavpil: »O Jezus iz Nazareta, usmili se me ti resnični zdravnik in me ozdravi, kakor si jih že toliko ozdravil!«
14 Zdaj sem stopil ven (Jaz) in rekel: »Kako dolgo te že muči putika?«
15 In on je rekel: »Gospod, že sedem let! Jaz pa sem kljub temu potrpežljivo prenašal bolečine, ko se še niso tako razdivjale; zdaj pa so postale neznosne, zato sem se dal pripeljati k tebi.«
16 Rekel sem (Jaz) modrecem: »No, tudi vi ste zdravniki! Ali ne bi s svojo umetelnostjo pomagali temu človeku?«
17 Starešina je rekel: »Mojster, takšne bolnike pri nas razglasimo za neozdravljive in tedaj jim nobeno zdravilo ne pomaga! Če takšnega protinastega bolnika sonce ne more ozdraviti, tedaj mu nič na svetu ne more več pomagati.«
18 Jaz sem rekel: »No, torej bom pogledal, ali ga res ni mogoče ozdraviti!«
19 Nato sem Jaz rekel bolniku: »Bodi ozdravljen in hodi; toda odslej ne greši več, da se ti ne zgodi še kaj hujšega!«
20 Bolnik se je nato nenadoma vzravnal in je bil povsem zdrav, zahvalil se Mi je in ves vesel zapustil hišo.
21 Zdaj so se modreci prestrašili in Me hoteli začeti dobesedno moliti. Jaz pa sem jim to prepovedal in takoj nato z učenci odšel v Betanijo k Lazarju, modreci pa so se še

istega dne vrnili v svojo daljno deželo.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6